

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

Μήνυμα

ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ 2015

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου

Τὸ τέλειο Πρότυπο τοῦ Ἀνθρώπου
καὶ ἡ Πηγὴ τῆς ἀενάου Εὐωδίας

«Διὰ τοῦτο ἔχρισέ Σε ὁ Θεός, ὁ Θεός Σου,
ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους Σου»

(Ψαλμ. μδ' 8)

Δόξα Σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἡ Ἐλπίς
ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι... Τριάς Ἁγία, δόξα
Σοι!...

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Σήμερα προσκυνοῦμε δοξολογικὰ καὶ εὐ-
χαριστιακὰ τὸν Θεὸ μας, τὸν Σωτῆρα μας
Χριστό... Καὶ προσκυνοῦμε ὄχι μόνο τὴν
Θεῖα Φύσι Του, ἀλλὰ ταυτοχρόνως μὲ Αὐ-
τὴν προσκυνοῦμε καὶ τὴν Ἀνθρωπίνη Φύσι
Του... Αὐτὴν, τὴν Ὅποια προσέλαβε ἀπὸ
τὴν Πανάχραντο Θεοτόκο καὶ τὴν ἐθέωσε
καὶ τὴν κατέστησε Ὁμόθεον, ἐν δεξιᾷ τοῦ Θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης...

Σήμερα λοιπόν, ἐορτάζουμε τὴν παμμεγίστη αὐτὴν Δωρεά: Τὸν δοξασμὸ
τῆς Φύσεώς μας... Τὴν χρίσιν τῆς Φύσεώς μας ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος... Τὴν πρόσληψι καὶ θέωσι τῆς Φύσεώς μας ἀπὸ τὸν Θεὸ Λόγο.

Σήμερα, ἀγκαλιάζουμε ὅλες τὶς Δωρεές, οἱ Ὅποιες ἐξεχύθησαν ἀπὸ
τὴν Σάρκωσι καὶ μὲ τὶς Ὅποιες πλουτίσθηκε ἡ Φύσις μας...

Σήμερα, ἐορτάζουμε μὲ εὐγνωμοσύνη αὐτό, τὸ ὁποῖο εἴμεθα, αὐτὸ τὸ
ὁποῖο ἐγίναμε μὲ τὴν Σάρκωσι: «Χριστοὶ Κυρίου»!...

Μὲ τὸ **Β**άπτισμά μας καὶ τὸ **Χ**ρῖσμα μας ἔχουμε γίνει «**Χριστοὶ Κυρί-ου**», ἔχουμε γίνει ἀμετάκλητα **κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι** τοῦ **Χριστοῦ** μας, ὁ **Ὁποῖος** εἶναι ὁ **Μόνος Φορέας** τοῦ **Θείου Παρακλήτου**, καὶ ἐπομένως γιὰ μᾶς ἡ **Μόνη Πηγὴ** τῆς **Ζωῆς** καὶ τῆς **Ἀφθαρσίας**.

Ἡ Ἐνσαρκος Οἰκονομία, ἡ **Γέννησις** τοῦ **Χριστοῦ** μας, ἀνανεώνει τὴν **βάσι** καὶ τὸ **θεμέλιο** τῆς ἐν **Χριστῷ Ζωῆς** μας, δηλαδή τὴν **Ὁμολογία** μας, ἡ Ὁποία εἶναι ἡ **Ὁμολογία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων** γιὰ τὸν **Σωτῆρα** μας, τὸν

«**Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν Αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ δυνάμει, Ὅς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' Αὐτοῦ.**» (Πράξ. ι' 38)

* * *

Φιλόχριστοι Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές μου·

Ὅταν ὁμολογοῦμε τὸν **Σωτῆρα** μας ὡς **Χριστὸν** καὶ λαμβάνουμε τὴν **προσηγορία Χριστιανός**, κατ' οὐσίαν ὁμολογοῦμε τὴν **Πίστι** μας στὴν **Ἁγία Τριάδα**: στὸν **Πατέρα**, ὁ Ὁποῖος ἔχρισε τὸν **σαρκωθέντα Υἱό**· στὸν **Μονογενῆ Υἱό καὶ Λόγο** τοῦ **Θεοῦ**, τοῦ Ὁποίου ἡ **Σάρκα** ἐχρίσθη ἀπὸ τὸν **Πατέρα**· στὸ **Ἅγιο Πνεῦμα**, τὸ Ὁποῖο εἶναι τὸ **Χρῖσμα**, μὲ τὸ Ὁποῖο ἐχρίσθη ἡ **Ἀνθρώπινη Φύσις** τοῦ **Σωτῆρος** μας.

Ἡ Ὁμολογία μας αὐτὴ ἀναδεικνύει τὴν **σωτηριώδη Ἀλήθεια**, ὅτι τότε μόνον εἴμεθα **γνήσιοι Ἄνθρωποι**, εἴμεθα ὄντως **Ἄνθρωποι**, μόνον ὅταν ἡ **Ζωὴ** μας, τὸ **ἦθος** μας, τὸ **Βίωμά** μας εἶναι **Τριαδοκεντρικό...**

Στὴν Ἁγία Τριάδα ἀνάγονται τὰ πάντα: ζοῦμε καὶ σωζόμεθα ἀπὸ

τὸν **Πατέρα**, διὰ τοῦ **Υἱοῦ**, ἐν **Ἁγίῳ Πνεύματι**.

Τὸ προνόμιο αὐτὸ μᾶς ἐδόθη μὲ τὴν **Σάρκωσι**, τὴν **Ἐνανθρώπησι** τοῦ **Λόγου**, ὅποτε ἀνεδείχθη τὸ τέλειο **Πρότυπο** τοῦ **Ἀνθρώπου**, ἀλλὰ καὶ ἡ **δυνατότης** νὰ οἰκειοποιηθοῦμε τὸ **Πρότυπό** μας... **Πάντοτε** ὅμως ἐν **κοινωνίᾳ** μὲ τοὺς ἄλλους **Ἀδελφούς** μας καὶ ὅπωςδήποτε **διὰ μέσου** **Αὐτῶν**... **Διότι** τότε μόνον εἴμεθα **Εὐωδία Χριστοῦ**.

«**Ὅλοι ὅσοι δεχθήκαμε**», διδάσκει ὁ **Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας**, «**ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, λέγω τὸ Ἅγιο, ἀναχωνεῦόμεθα –κατὰ κάποιον τρόπο– καὶ μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό... Καθὼς εἶναι ἓνα τὸ ἀδιαίρετο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ Ὁποῖο κατοίκησε μέσα σὲ ὅλους, μᾶς συγκεντρώνει σὲ ἐνότητα ὅλους...**».

(PG 74, 661)

* * *

Τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Δόξα στὸν Θεάνθρωπο Σωτῆρα μας... **Μ**ᾶς ἔδωσε τὸ Χάρισμα νὰ ἔχουμε ἔνωσι μαζί Του καὶ ἐνότητα μεταξύ μας... **Ν**ὰ πραγματώνεται δηλαδή ἡ Ἐκκλησία... **Ν**ὰ μαρτυρῆται διὰ μέσου Αὐτῆς ὁ Χριστὸς μας καὶ ἡ Ἀλήθειά Του.

«**Τίποτε περισσότερο εὐχάριστο ἀπὸ τὴν ἀρμονία τῶν Ἀδελφῶν...**», διδάσκει ἡ Πατερικὴ Παράδοσις, «**“ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν”**». **Τὸ ἀρχιερατικὸ ἔλαιον [στὴν Παλαιὰ Διαθήκη], ἀπετελεῖτο ἀπὸ διάφορα μυρωδικά... Ἀλλὰ κανένα ἀπὸ αὐτὰ μόνο του δὲν ἄφηνε τόση εὐωδία, ἐνῶ ἡ ἀνάμιξη ὅλων καθιστοῦσε αὐτὸ πολὺ εὐοσμο... Αὐτὸ φανερῶνει τὴν ἀδελφικὴ ὁμόνοια...».**

(Θεοδωρήτου Κύρου, PG 80, 1912B)

Ἡ ἐνότης, ἡ συνεργατικότητα, ἡ συλλειτουργικότης, ὡς ἄθροισμα τῶν ἐπὶ μέρους, μέσα στὴν Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἓνα φυσικὸ γεγονός, ἀλλὰ ἀπόρροια τῆς χαρισματικῆς φύσεως τοῦ Ζῶντος Σώματος τοῦ Χριστοῦ... Τοῦ Σώματος, τοῦ Ὁποίου ἐμεῖς, τὰ Μέλη Του, μετέχουμε τῆς Εὐωδίας πού ἐξεχύθη ἀπὸ τὸ Μόνον Καινὸν Γεγονὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον, δηλαδή τὴν Σάρκωσι τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ!...

* * *

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Εἶθε ἡ μεσιτεία τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, ἡ Ὅποια συνήργησε κατὰ μοναδικὸν τρόπον στὴν Σάρκωσι, οἱ πρεσβεῖες τῶν Ἁγίων καὶ ἡ εὐχή τοῦ Ἀειμνήστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 2013), νὰ μᾶς βοηθήσουν νὰ ἔχουμε βαθειὰ καὶ συνεχῆ ἐπίγνωσι τοῦ Μεγάλου καὶ Μοναδικοῦ Χαρίσματος στὴν Φύσι μας, τοῦ Χαρίσματος τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, τῆς Πηγῆς αὐτῆς τῆς ἀενάου Εὐωδίας τῶν ποικίλων χαρισμάτων, μὲ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, ταπεινώσεως καὶ χαρᾶς, «ἵνα πιστεύσῃ ὁ κόσμος»...

Ταπεινὸς εὐχέτης πρὸς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριό μας

Ὁ Μητροπολίτης

Ὁ Ὁρατῶς ἐξ Ἑλλάδος Κυπριανὸς

† ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

